

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16564/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стево Пајић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4780/23 од 24.01.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4780/23 од 24.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4780/23 од 24.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 7377/21 од 03.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име регреса исплати 1.203.983,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 151.159,96 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4780/23 од 24.01.2024. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 7377/21 од 03.07.2023. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног

права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту ЗПП) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом туженог побија се одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија туженог изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка другостепеном пресудом преиначена не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**